

[Jens Møller]

det måtte være, får en større forbrugsmulighed. Men her løber vi ind i det store problem, at en indtjening i virksomhederne er nødvendig, også en større indtjening, end der har været i mange år, ikke af hensyn til et større forbrug for ejerne, men af hensyn til bedre investeringer, flere investeringer i nye arbejdspladser.

Dér vil jeg henvise til den tanke, som vi har fremført ved flere lejligheder, om at man ændrer forholdene for beskatning af virksomhedsejerne således, at deres indtjening, virksomhedens indtjening, deles op i to grupper. Den ene, det er det, der tages ud af virksomheden og bruges til privat forbrug, og som beskattes som løn, og den anden er det, der bliver stående i virksomheden som investering, bl. a. i nye arbejdspladser, og som så kan behandles på en anden og mildere måde.

Det ville, mener vi, løse mange problemer – og jeg har med glæde set, at der ligesom er et lille oplæg til det, en lille åbning til det, i regeringens skatteoplæg – især hvis det blev sat sammen med vores forslag om lønmodtagernes medejendomsret, lønmodtagernes medengagement, som vi hellere vil kalde det, der jo betyder, at netop den del af indtjeningen, der bliver stående i virksomheden, ville blive delt imellem ejerne og de til enhver tid ansatte. En sådan politik ville gøre det muligt at føre en virkelig effektiv indkomspolitik, uden at nogen kunne skumme fløden på grund af andres tilbageholdenhed.

Det er også nævnt heroppefra i dag, at spørgsmålet om kapitalgevinster på jord og fast ejendom er en torn i øjet på de mennesker, der må holde tilbage, og det er jo da sikkert rigtigt. Kristeligt folkeparti vil også gerne være med til at begrænse disse gevinster mest muligt, men vi tror bare ikke på, at det kan gøres igennem en beskatning af gevinsterne. Alle erfaringer indtil i dag har vist, at en sådan beskatning bare er med til yderligere at tvinge priserne op og i mange tilfælde virker helt uretfærdigt.

Vi mener, at der særlig er to veje, vi skal gå for at begrænse disse kapitalgevinster. Den ene er at bekæmpe inflationen, for det er jo netop pengeforringelsen, der gør det så attraktivt at sætte penge i fast ejendom. Den anden er at få en ordening, så man kan fremskaffe rigeligt med billig byggejord, at kommunerne kan stille billig byggejord til rådighed, eventuelt på jordrentevilkår. Så vil der

være mulighed for for alvor at begrænse disse kapitalgevinster.

Noget af det, vi ellers må kæmpe med i vores økonomi, ikke bare i Danmark, men i Vesten i det hele taget, er en manglende balance, disse vældige udsving, der sker. Vi skal jo ikke mange år tilbage i tiden, før vi havde en overophedning af økonomien, hvor vi havde mangel på arbejdskraft. Vi måtte indføre fremmedarbejdere, som det hed, og i dag går mange af dem rundt og er arbejdsløse, for nu er vi kommet til den modsatte yderlighed med en afkøling og stor arbejdsløshed.

Vi mener derfor, at det er særdeles vigtigt, at vi i vores økonomi ligesom får indbygget nogle afbalancerende faktorer. Vi kan jo have balance på to måder: vi kan have en stabil og en ustabil balance. Deværre har vi alt for ofte en ustabil balance, sådan at hvis det kommer lidt ud af balance, så bliver det faktisk næsten værre af sig selv, så kommer vi ind i en ond cirkel. Vi skulle jo gerne den anden vej, sådan at det var som et pendul: hvis det kommer lidt ud af balance, ja, så svinger det faktisk hurtigt tilbage igen.

En af de måder, det kan gøres på, mener vi er det forslag til forbedret dyrtidsregulering, som desværre ikke har nået at komme til første behandling i år, men som vi vil genfremsætte til efteråret. Princippet i det er ganske enkelt, at man tager hensyn til landets økonomiske situation. Vi har særligt taget hensyn til to ting: arbejdsløshedens størrelse og betalingsbalancen. Så kan man ved hjælp af et såkaldt velstandstal, der enten er lidt over eller lidt under 1, regulere dyrtidsportionernes størrelse, sådan at de i perioder, hvor det går godt herhjemme, hvor vi har fuld beskæftigelse og eventuelt overskud på betalingsbalancen, kan blive større, end de ellers er. I tilfælde, hvor det går den anden vej, hvor det går galt, vil de meget hurtigt blive bremset noget ned og derved være med til at hindre, at vi får disse store udsving, der er så skadelige for vores økonomi. Samtidig vil det hjælpe os med det, som alle jo må være interesseret i, nemlig at vi får bekæmpet inflationen og får gjort lønstigninger til reallønsstigninger og ikke bare papirpenge, der taber deres værdi.

Vi mener heller ikke, at vi en dag som i dag kan komme uden om spørgsmålet om beskæftigelsen helt konkret. Det er jo nok